

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Landesarbeitsgericht Niedersachsen
(Německo) dne 10. července 2024 – NTH Haustechnik GmbH v. EM**

(Věc C-484/24, NTH Haustechnik)

(C/2024/6402)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgericht Niedersachsen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: NTH Haustechnik GmbH

Žalovaná: EM

Předběžné otázky

- 1) Splňují ustanovení článku 92 [Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Základní zákon Spolkové republiky Německo)] a § 138, § 286 a § 355 a násl. [Zivilprozessordnung (občanský soudní řád)] v případě autonomní činnosti zpracování prováděné pro soudní účely, na kterou se vztahuje čl. 6 odst. 1 písm. e) a odst. 3 GDPR⁽¹⁾, požadavek určitosti vyplývající z čl. 8 odst. 2 a čl. 52 odst. 1 [Listiny základních práv Evropské unie, dále jen „Listina“] a čl. 5 odst. 1 písm. c) GDPR, pokud je činnost zpracování prováděná pro soudní účely z hlediska některého účastníka řízení nebo třetí osoby spojena se zásahy do základních práv?
- 2) a) Může se vnitrostátní soud při zpracování – zejména osobních – údajů dovolat toho, že mu toto zpracování umožňuje čl. 17 odst. 3 písm. e) GDPR, nebo výlučný základ pro činnosti zpracování prováděné pro soudní účely představují články 6 a 9 GDPR?
 - b) V případě, že čl. 17 odst. 3 písm. e) GDPR v zásadě může tvořit právní základ pro činnost zpracování prováděnou pro soudní účely:
 - aa) Je tomu tak i v případech, kdy k původnímu shromáždění těchto údajů ze strany účastníka řízení nebo třetí osoby nedošlo zákonným způsobem?
 - bb) Vede zpracování údajů, které byly původně shromážděny protiprávně, v souladu s obecně platnou zásadou korektnosti [čl. 5 odst. 1 písm. a) GDPR] z hlediska sekundárního práva k omezení zpracování prováděného pro soudní účely v tom smyslu, že čl. 17 odst. 3 písm. e) GDPR se použije pouze za určitých podmínek nebo v určitých mezích?
 - cc) Musí být ustanovení čl. 17 odst. 3 písm. e) GDPR chápáno v tom smyslu, že zákaz použití údajů, které byly původně získány protiprávně, v soudním řízení se neuplatní vždy – tedy že soud má tyto údaje použít vždy –, když původní shromáždění údajů neproběhlo skrytě a bylo použito k prokázání úmyslně spáchaného porušení povinnosti?
- 3) Bez ohledu na to, zda se na činnost zpracování údajů prováděnou pro soudní účely vztahuje čl. 17 odst. 3 písm. e) GDPR nebo čl. 6 odst. 1 písm. c), respektive e) a odst. 3 tohoto nařízení či jeho článek 9 nebo jiná ustanovení unijního práva:

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

- a) Je ze zásad ochrany údajů spočívajících v nezbytnosti a minimalizaci údajů, stanovených v čl. 52 odst. 1 druhé větě Listiny a čl. 5 odst. 1 písm. a) GDPR, zejména s ohledem na zpracování údajů, které byly původně shromážděny nebo uloženy protiprávně, třeba vyvodit, že je nutné, aby soudy provedly zevrubný přezkum proporcionality a zvážení?
- b) Jaký dopad má čl. 5 odst. 1 písm. e) GDPR, který stanoví, že osobní údaje mohou být uloženy po dobu ne delší, než vyžaduje jejich účel, na následnou činnost zpracování údajů prováděnou pro soudní účely, a to zejména v případech, kdy:
- původní shromažďování údajů mělo jiné účely; nebo
 - k původnímu protiprávnímu shromažďování údajů došlo před dlouhou dobou; nebo
 - nezákonné ukládání pokračovalo po delší dobu nebo
 - protiprávní shromažďování údajů se týká údajů, které byly – popřípadě protiprávně – uloženy již před dlouhou dobou, nebo
 - orgán nebo osoba zpracovávající nebo shromažďující údaje se jednostranně nebo na základě individuální či kolektivní smlouvy zaváže, že je do určité doby vymaže, avšak tento výmaz neprovede?
- c) Vyplývá z unijního práva, zejména z článku 8 Listiny, čl. 6 odst. 1 písm. c), respektive e) a odst. 3 nebo článku 9 GDPR, že vnitrostátní soud může důkazní prostředky, při jejichž opatření byla porušena osobnostní práva, použít pouze v případě, že existuje zájem účastníka řízení zatíženého důkazní povinností, který je hoden uznání a překračuje rámec pouhého zájmu na předložení důkazu, nebo z unijního práva v tomto ohledu nevyplývají žádné požadavky, v důsledku čehož je na vnitrostátním právním řádu, aby stanovil příslušná pravidla?
- d) Vyplývá z čl. 47 druhého pododstavce Listiny, který zaručuje právo na účinnou soudní ochranu, a zejména na spravedlivý proces, podle kterého musí účastníci občanského soudního řízení v zásadě být s to dostatečně odůvodnit cíl, který sledují uplatněním práva na právní ochranu, a prokázat, že zpracování osobních údajů žalujícího zaměstnance, které byly protiprávně shromážděny zaměstnavatelem, v soudním řízení, se může ukázat jako nevhodné a nepřiměřené v užším slova smyslu pouze tehdy, pokud dané shromažďování údajů podle unijního práva představuje závažné porušení článků 7 a 8 Listiny a jiné možné sankce pro zaměstnavatele (např. náhrada újmy podle článku 82 GDPR a uložení správních pokut podle článku 83 GDPR) by byly zcela nedostatečné, nebo se o nevhodnost a nepřiměřenost může jednat již v případě jiných, méně závažných porušení právních předpisů o ochraně údajů při původním shromažďování údajů?
- e) Musí soud při rozhodování o tom, zda v rámci své činnosti zpracování údajů prováděné pro soudní účely použije údaje, které původně shromáždil některý účastník řízení nebo třetí osoba, zohlednit, zda osoba, která tyto údaje shromáždila, splnila své informační povinnosti stanovené v článku 13 GDPR? Pokud ano: Za jakých podmínek a podle jakých kritérií má soud tuto skutečnost zohlednit?
- f) Zahrnuje skutečnost, že soud je při zpracovávání osobních údajů vázán GDPR a Listinou základních práv Evropské unie, rovněž osobní údaje třetích osob? Jakým způsobem se porušení právních předpisů o ochraně údajů, ke kterému popřípadě došlo ve vztahu k třetím osobám při původním shromažďování údajů, odrazí na následném zpracování těchto údajů pro soudní účely v rámci sporu mezi dvěma účastníky řízení? Může se účastník řízení dovolat protiprávního jednání, k němuž došlo nikoli ve vztahu k němu, nýbrž ve vztahu ke třetím osobám, nebo tomu tak není?